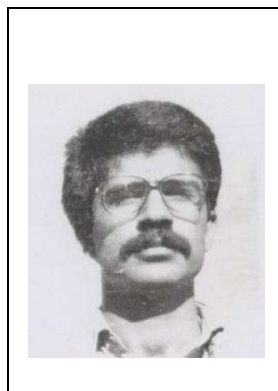

رفیق حمید زارع پور

(کاک مسعود)

رفیق حمید زارع پور (کاک مسعود) عضو برجسته ی سازمان و فرزند دلاور کارگران و زحمت کشان، در سال 1339 در خانواده ای زحمت کش در شهر کرج متولد شد. دوران کودکی و تحصیل خود را در کرج سپری کرد. در سال های آخر دبیرستان که همزمان بود با آغاز جنب و جوش های سیاسی در جامعه ما و خصوصاً جوانان و محصلین، از زمره جوانان پیشرو و پر شوری بود

که به محافل مطالعاتی و مجامع جوانان سیاسی و مبارز روی آورد. و این آغازی بود بر زندگی نوینی که از او یک کمونیست پاک باخته و یک عضو برجسته و حرفه ای برای سازمان ما ساخت.

رفیق حمید زارع پور در دوران مبارزات سیاسی قبل از قیام در شهر خود شرکت فعال و مؤثر داشت. در روزهای قیام دوش به دوش توده های انقلابی در تسخیر پادگان های تهران، همراه با جوانان محله و شهر خود شرکت کرده و در دوره پس از قیام نیز پیگیرانه به شرکت همه جانبه در مبارزات سیاسی محیط خود ادامه داد. از سال 58 به سازمان فدائی پیوست و یک سال بعد، پس از آشنائی همه جانبه با مواضع " راه کارگر"، در سال 59 همکاری و فعالیت خود را با سازمان ما آغاز نمود. رفیق حمید زارع پور از ابتدای پیوستن به سازمان، به خاطر ظرفیت مبارزاتی و پیوند عمیقش با خط سازمان، همیشه از زمره قابل تکیه ترین و فعال ترین رفقای ما بود. نظم و جا افتادگی او در کار تشکیلاتی و برخوردهای خلاق و همه جانبه او در تمامی عرصه های کار و فعالیت سازمان، از او رفیقی ساخته بود که همواره برای به عهده گرفتن سنگین ترین و پیچیده ترین مسئولیت ها آمادگی داشت.

رفیق حمید زارع پور تا سال 60 در کرج فعالیت خود را ادامه داد ولی پس از آغاز دوره سرکوب، از آن جایی که شدیداً تحت پیگرد رژیم قرار داشت، به تهران انتقال یافت. سال های 60 و 61 در تشکیلات تهران، در روابط کمیته جنوب غرب به انجام وظایف انقلابی خود مشغول بود. در این دوره که دشوارترین مقطع فعالیت مخفی

برای نیروهای انقلابی بود، رفیق حمید با تمام انرژی و توان با پشتوانه ای از ایمان و جسارتی کمونیستی توانست مأموریت های خطیری را یکی پس از دیگری به انجام برساند. در دوره هایی که ضربات و پیگرد های رژیم، گسست هایی در ارتباطات و پراکنده شدن برخی از نیروهای سازمان را باعث شده بود، حمید یکی از رفقای بود که با تمام وجودش برای برقراری تماس ها و جمع و جور کردن تشکیلات، شبانه روز تلاش می کرد و هوشیاری و دقتش در این زمینه به خوبی نشان می داد که حمید از آن دسته از انقلابیونی است که با دشوار شدن شرایط، جوهر مبارزاتی شان بهتر و ملموس تر به نمایش در می آید.

او از سال 62 تا بهار 63 که به کردستان اعزام شد، در روابط تشکیلات تهران، مسئول یکی از واحدهای نظامی سازمان بود و در آن دوره توانست با هوش و ذکاوت، اعتماد به نفسی قابل تحسین و به راستی مایه گذاشتن از جان خود، چندین طرح مصادره مسلحانه را به اجرا در بیاورد. رفیق حمید زارع پور (کاک مسعود) از ابتدای ورودش به کردستان، به خاطر توانائی ها و انضباط تشکیلاتی اش از زمره فعال ترین رفقای ما بود و نقش برجسته اش در تمام عرصه های فعالیت ما در کردستان برجای مانده و خواهد ماند. او در یکی از واحدهای سیاسی سازمان، سازمان دهی شد و در عین حال در صفوف پیش مرگان " راه کارگر " نیز فعالیت مؤثر و چشم گیری داشت. فعالیت های کاک مسعود و تلاش های پیگیرانه ی او صرفاً به دامنه کار خود محدود نمی ماند، در سایر زمینه های کار سازمان یک لحظه متوقف نمی شد و این خصوصیت برجسته اش بود که همیشه با جمیع مسائل پیرامون خود برخورد خلاق و مناسب را می نمود و تمامی بخش های تشکیلات کردستان همیشه در کار خود از آثار برخوردارها و مشارکت فعال این رفیق بهره مند بوده و خواهند بود. او در سازمان دهی پس از اولین کنفرانس کردستان در سال 63 به مسئولیت یکی از واحدهای سیاسی سازمان برگزیده شد. در دوران مسئولیت خود یکی از فعال ترین واحدهای سازمان را رهبری نمود و در کنار او رفقای هم سنگرش همواره از تجارب، جا افتادگی و تسلط او بر مواضع سازمان آموخته اند و بهره مند گشته اند. برخوردهای سریع و قاطع او در دفاع از هرآنچه که به نظرش اصولی بود و همچنین صراحتش در برخورد به نقاط ضعف و اشکالات، از او مسئولی کارآیند و رفیقی صاحب نظر ساخته بود.

کاک مسعود علاوه بر فعالیت مؤثرش در واحدهای سیاسی سازمان، پیش مرگی جسور، کاردان و صاحب تجربه بود. او که تجارب نظامی خود را از دوران قبل از ورودش به کردستان اندوخته بود، در فعالیت نظامی اش در کردستان نیز توانائی ها

شایستگی های زیادی از خود نشان داد. خصوصاً در عرصه فن تخریب و انفجارات. بی دلیل نبود که در اولین کنفرانس تشکیلات پیش مرگه " راه کارگر" به عنوان عضو علی البدل هیئت فرماندهی تشکیلات پیش مرگه انتخاب شد و تا لحظه شهادتش با تمام وجود، خود را وقف پیش برد وظایفش نمود.

گرچه رفیق حمید زارع پور(کاک مسعود) دیگر در میان ما نیست، ولی آن چه که به پر نمودن جای خالی او در جریان ادامه مبارزه ای که در پیش داریم کمک خواهد کرد، یادگارهای ارزنده این رفیق برجسته است. و بی شک یاران او و همه کسانی که او را می شناختند و خواهند شناخت، از یادگارهای برجسته و آموزش های به جا مانده از او، مشعلی خواهند ساخت فرا راه خود و بدین سان حمید در میان ما خواهد ماند.